

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 17194-04-12 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט אברהם אליקים

המעוררים

1. אלעד ויצמן
2. ציון ברכה
3. אלון חיימוב

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
- מבוא.
1. בפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בעכו שניתן במסגרת תיק פ"ל 5066-10-10, (הש' יעקב בכר). הערעור מוגש הן לגבי ההרשעה והן לגבי העונש.
2. כתב האישום הוגש נגד המערערים לאחר שהעלו סרטון לרשת YOUTUBE ובו הם נראים נוסעים בכביש מספר 2 מתל אביב לכיוון חיפה, ברכב בו נהג מערער 1 כשמד המהירות מצביע על מהירות של 260 קמ"ש, בעוד שהמהירות המירבית המותרת באותו כביש היא 90 קמ"ש.
3. מערער 1, נהג הרכב, הואשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש ובמהירות שיש בה סכנה לציבור, נהיגה במהירות בלתי סבירה, נהיגה במהירות מופרזת וסיכון חיי אדם, עבירות לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, ותקנות 51, 54(א) ו-21(ב)(4) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
4. מערערים 2 ו-3 שנסעו באותו רכב הואשמו בעבירות של שידול וסיוע לאותן עבירות.
5. לאחר שמיעת הראיות הרשיע בית משפט קמא את המערערים בכל העבירות שיוחסו להן והטיל על הנאשמים עונשים שונים שלגבי העיקריים שבהם הוגש הערעור.
- בענינו של מערער 1- מאסר בפועל בן 4 חודשים, פסילה מלנהוג למשך 8 חודשים בניכוי 6 חודשי פסילה מינהלית וקנס בשיעור של 3,000 ש"ח, ובענינם של מערערים 2 ו-3, פסילה מלנהוג לתקופה של 18 חודשים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 17194-04-12 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 ריצוי המאסר ופסילת הרישיון בפועל עוכבו לגבי 3 המערערים עד להכרעה בערעור.
- 2
- 3 6. המערערים מצידם לא כפרו בעצם הנסיעה ברכב אלא שלטענתם מד המהירות היה פגום
- 4 והראה מהירות גבוהה בהרבה מהמהירות הנכונה שהיתה מותרת. משנתבקשו להמציא
- 5 את הרכב על מנת שתבדק טענתם, טענו כי אינם זוכרים של מי הרכב.
- 6
- 7 7. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים (וניתוח טיעונים בכתב שהגישה המשיבה) ניתן למקד את
- 8 המחלוקת ולקבוע כי יש להכריע בקשר ל- 4 נושאים:
- 9 • האם שגה בימ"ש קמא כשהרשיע את מערער 1, לרבות באשר לדרך ניתוח
- 10 העדויות ומתן המשקל הנכון לחוות דעת המומחים?
- 11 • האם יש להקל בעונשו של מערער 1?
- 12 • האם התקיימו במקרה זה התנאים המאפשרים הרשעת מערערים 2 ו-3 בעבירות
- 13 של סיוע ושידול?
- 14 • האם עומדת למערערים הגנה מן הצדק בשל טענת אכיפה בררנית בענינם לעומת
- 15 טענות בדבר נהיגת מפכ"ל המשטרה?
- 16
- 17 דיון
- 18 8. בראש ובראשונה אזכיר את המסגרת הנורמטיבית באשר לדיון בערעור ואפנה לפסק דינו
- 19 של הש' נ' הנדל מיום 6.6.2012:
- 20 "כלל נקוט הוא מלפנינו, וכמובן אין בכך משום החידוש, כי אין זה
- 21 מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי העובדה והמהימנות
- 22 של הערכאה המבררת, וזאת בשל יתרונה המובנה של האחרונה,
- 23 אשר התרשמה ישירות ובלא אמצעים מקשרים מהעדים
- 24 ומהראיות...ניתן להצביע על ארבעה חריגים עיקריים, אשר בכוחו
- 25 של כל אחד מהם להרחיב את הפתח לשיקול עצמאי יותר של ערכאת
- 26 הערעור בבחינת הממצאים העובדתיים. הראשון - כאשר מתבססים
- 27 הממצאים על מסמכים בכתב ולא על עדות בעל פה, שכן הן הערכאה
- 28 המבררת והן ערכאת הערעור מקבלות לפנייהן את המסמך כפי שהוא
- 29 (וראו: ע"פ 398/89 מנצור נ' מדינת ישראל (19.1.1994)); השני -
- 30 עניינו במקרים בו ממצאי הערכאה הדיונית מתבססים על שיקולים
- 31 טהורים שבהגיון, כנבדל משיקולי התרשמות או מערכוב בין שיקולי
- 32 התרשמות והיגיון (וראו: ע"פ 6147/07 שמעון אביסידריס נ' מדינת
- 33 ישראל (2.7.2009)); השלישי - מקום בו נפלו טעויות מהותיות
- 34 בהערכת מהימנות העדויות על ידי הערכאה הדיונית. טעויות
- 35 שכאלה עניינן למשל התעלמות מסתירות בעדות היורדות לשורשו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 17194-04-12 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 של עניין או התעלמות מגורמים רלבנטיים להערכה של משקל
2 העדות (וראו: ע"פ 4977/92 ג'ברין נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2)
3 (690); הרביעי – מצב בו הערכאה המבררת מסיקה מסקנות
4 מהעובדות, ובמיוחד כאשר אלה עומדות בליבת הבדיקה של מרכיבי
5 העבירה (וראו למשל: ע"א 9784/05 עיריית תל אביב-יפו נ' עו"ד
6 ידידיה גורן (12.8.2009))" ע"פ 2439/10 פלוני נגד מדינת ישראל.
7
- 8 9. עיון בהכרעת הדין מראה כי ככל שמדובר בהרשעת המערער 1, מדובר בהרשעה
9 המבוססת על קביעות עובדתיות וקביעת מהימנות שאיני מוצא כל הצדקה להתערב בהם.
10 כך למשל קובע בית משפט קביעה בנושא מהימנותו של עד תביעה מרכזי, המומחה עופר
11 מקדש:
- 12 "מצאתי להעדיף את עדותו של עופר מקדש ביחס לדגם הרכב, שהעיד בפני
13 על ניסיונו הרב בחב' ב.מ.וו במסגרת תפקידיו השונים, תפקידים אותם מילא
14 במשך 17 שנה בחברה ויש להם נגיעה ישירה לרכבי ב.מ.וו על דגמיו
15 השונים. עדותו של מקדש מלמדת על בקיאות רבה באפיונים השונים של
16 סדרות הרכב מסוג ב.מ.וו, כאשר לכל אחת מן הסדרות מאפיינים ייחודיים
17 לה" ומנגד קבע בית המשפט קמא קביעות מהימנות לגבי עדויות הנאשמים
18 "זאת ועוד, עליי לציין כי עדותו של הנאשם 1, כמו גם הנאשמים האחרים,
19 לא הותירה עלי רושם חיובי, העדויות לוקות בחוסרים בנקודות משמעותיות,
20 אשר יש בהן כדי להטיל צל כבד על אמינותן ואשר אין בהן כדי לתמוך
21 בגרסה שהעלו הנאשמים, הגרסאות נחזות כמושתתות על ההסבר שסיפקו
22 הנאשמים לכך שלוח המחזונים היה תקול עובר לאירוע, אולם הן נעדרות
23 פרטים אחרים אשר היה בהם כדי לאשש או להפריך טענה זו".
24
- 25 10. פסק דינו של בית משפט קמא מפורט לפרטי פרטים, אין נושא רלבנטי אחד שלא נותח
26 לעומק ולא נקבעה בו קביעה מוצקה ומבוססת.
- 27 בניתוח תוכנה של הראיה המרכזית-הסרטון שצולם ע"י המערערים, ת/8, אין לבית
28 המשפט קמא יתרון על ערכאת הערעור. לאחר הצפייה בסרטון שאורכו 3:42 דקות,
29 שוכנעתי מעבר לספק סביר כי המהירות בה נסעו הנאשמים גבוהה מאוד, הדבר בולט
30 מצפייה בפסי ההפרדה שבין הנתיבים שחולפים במהירות עצומה ובשלטים לצד הדרך
31 שלא ניתן לקרוא את תוכם בשל המהירות הגבוהה, די בכך כדי לסתור את טענת ההגנה
32 הבסיסית של הנאשמים לפיה נסעו במהירות המותרת ורק מד המהירות היה פגום.
33 בנסיבות אלו לאחר הצפייה בסרטון השאלה היחידה היא בכמה חרגה המהירות
34 מהמהירות המותרת. בית משפט קמא ניתח את חוות דעת המומחים בנושא זה ביחד עם
35 עדויות המערערים ואיני סבור כי נפל פגם כל שהוא במסקנה אליה הגיע בית המשפט
36 קמא ולפיה יש להרשיע את המערער 1 בכל העבירות המיוחסות לו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 17194-04-12 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

- 1
- 2 11. בנושא זה אבהיר כי מאחר ומדובר בהליך פלילי ומאחר והמעוררים מנעו בדרך הגנתם
- 3 אפשרות לבדוק את הרכב הספציפי בו בוצעו העבירות, הגיע בית המשפט למסקנות
- 4 השונות על סמך עדויות המומחים ולכן בחר את המהירות הנמוכה ביותר אליה התייחסו
- 5 המומחים, 213.9 קמ"ש ולא 260 קמ"ש.
- 6
- 7 12. הסנגור מלין בטיעוניו כי בכך נפגעה ההזדמנות של המערערים להתגונן שכן הם נערכו
- 8 להתגונן מול טענה של נסיעה במהירות של 260 קמ"ש והורשעו בעבירות מהירות של
- 9 213.9 קמ"ש. לא מצאתי בטיעוני המערערים כל הסבר מהי ההגנה המיוחדת בה היו
- 10 בוחרים אם היו יודעים מראש כי המהירות המיוחסת להם היא 213.9 קמ"ש, על פי
- 11 התרשמותי מדובר באותה הגנה והדרך המקילה בה בחר בית משפט לא פגעה בהגנתם
- 12 בשום צורה.
- 13
- 14 13. ניתוח פסק דינו של בית המשפט קמא מראה כי למעשה מדובר בהרשעה על פי ראיות
- 15 נסיבתיות ובכלל זה אין כל מניעה לבחון את האישומים באמצעות תיעוד מצולם ולקבוע
- 16 קביעות באשר לתוכנו. בית משפט קמא בחן כל נושא נקודתית, כגון תוכן השיחה
- 17 המתמללת בעת הארוע, שינויים במד המהירות במד הסיבובים לדקה ובצריכת הדלק
- 18 בהתאם למופיע בסרטון, היחס שבין המערכות השונות וקביעות המומחים שהתייחסו
- 19 למהירות המתאימה בנסיבות אלו והגיע למסקנה אחת ויחידה כי מעבר לספק סביר ניתן
- 20 לקבוע שמערער 1 נהג במהירות של לפחות 213.9 קמ"ש. בין השאר קבע בית משפט
- 21 קמא בהסתמך על עדותו האמינה של המומחה עופר מקדש כי הרכב בו בוצעו העבירות
- 22 הוא רכב מסוג ב.מ.וו סדרה 5, מדגם E60, (עד תביעה אחר ג'וני ברכאת-שהודעתו נ/1
- 23 הוגשה בהסכמה- לא יכול היה לזהות את דגם הרכב, אך אין בכך כדי לערער את קביעתו
- 24 של בית המשפט, מה שהעד ברכאת לא הצליח לעשות, עשה המומחה מקדש באמינות
- 25 משכנעת). בנוסף הצביע בית המשפט בהסתמך על צפייה בסרטון, כי בשלושה מקרים
- 26 יורד החיווי במד המהירות מתחת למהירות המקסימאלית, עובדה המלמדת שלא מדובר
- 27 במד מהירות פגום זאת במיוחד לאור העובדה כי בעת ירידת החיווי במד המהירות,
- 28 מתקבלת ירידה בשעון הסל"ד ובחיווי של צריכת הדלק, משמע בהתאם לקביעת מומחי
- 29 התביעה, ניתן לקבוע כי מד המהירות מתפקד באמינות או לפי דברי העד מקדש שצוטטו
- 30 ע"י בית משפט קמא "ניתן לראות את השינוי גם בסיבובי המנוע וגם במהירות נראה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 17194-04-12 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

1 שהמהירות הייתה תקינה כשסיבובי מנוע גבוהים מהירות יותר גבוהה, יש התאמה בין
2 סיבובי המנוע לבין המהירות", שהוסיף כי הדבר מלמד על כך שהרכב תקין.
3 בית משפט קמא אף קבע כי בסרטון נראה שהנהג מנסה להוריד הילוך מההילוך החמישי
4 בו נסע והוא לא מצליח, (כך גם נשמע מפיו על פי התמליל ת/4) תופעה שמקורה במנגנון
5 הגנה אותו הסביר המומחה מר מקדש ולפיו במהירויות גבוהות שכאלו לא ניתן להוריד
6 הילוך, (מיותר לציין כי נסיעה במהירות 90 קמ"ש כגרסת המערערים, לא היתה מפעילה
7 את מערכת ההגנה ברכב וניתן היה להוריד הילוך). קביעה נוספת שקבע בית משפט קמא
8 והמצביעה על נהיגה במהירות גבוהה, היא הקביעה לפיה הרכב נוסע בנתיב השמאלי
9 והוא חולף "כרוח סערה" על פני רכבים הנוסעים בנתיב הימני.

10

11 14. כאן אעצור לרגע ואפנה לדרך ניתוח ראיות נסיבתיות על פי הפסיקה:

12 "בשלב ראשון נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם
13 ניתן להשתית עליה מימצא עובדתי;
14 בשלב שני נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה אם היא
15 מערכת לכאורה את הנאשם בביצוע העבירה. הסקת המסקנה
16 המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות, המבוססת
17 על ניסיון החיים ועל השכל הישר. אין הכרח כי כל ראיה נסיבתית,
18 כשהיא לעצמה, תספיק להרשעת הנאשם. המסקנה המפלילה
19 עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות אשר כל
20 אחת בנפרד אינה מספקת להפללה, אך משקלן המצטבר מספיק
21 לצורך כך.
22 בשלב שלישי מועבר הנטל אל הנאשם לספק הסבר העשוי לשלול
23 את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר חלופי למערכת הראיות
24 הנסיבתיות, העשוי להותיר ספק סביר ביחס להנחת ההפללה של
25 הנאשם, די בו כדי לזכותו", ע"פ 6167/99 בן שלוש נ' מדינת
26 ישראל.

27

28

29 15. בשלב השלישי הנ"ל, בו מועבר הנטל אל הנאשם, נכשלו המערערים. לאחר שהצביעו

30 הראיות על מסקנה מפלילה, ניתנה למערערים ההזדמנות להפריכה בדרך פשוטה הבאת
31 הרכב לבדיקה, תשובתם כי אינם זוכרים של מי הרכב נדחתה ע"י בית משפט קמא
32 כתשובה לא אמינה. אציין כי גם במהלך הערעור הצעתי למערערים כי יחשפו פרטי
33 הרכב, אך ללא הועיל.

34

35

36

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 17194-04-12 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

16. בטרם סיום אציין כי למערערים טענה בדבר הגנה מן הצדק בשל אי אכיפת עבירות מהירות שביצעו לטענתם מפכ"לי המשטרה על פי פרסום זה או אחר, טענתם הועלתה במסגרת טענה שאין להשיב לאשמה, שנדחתה בהחלטת בית המשפט קמא ביום 22.11.2011 בקביעתו כי הטענה אינה נכונה. ומיותר לציין כי כשמדובר בשאלת אכיפה בררנית של נהיגה במהירות מעבר למותר, הרי שנהגים רבים מועמדים למשפט מדי יום ויעידו על כך פסקי הדין השונים עליהם מסתמכים המערערים בטיעוניהם, כך שאכיפה בררנית לא מתקיימת במקרה זה.
17. לאור כל האמור לעיל לא מצאתי כי נפל פגם כל שהוא בהרשעתו של מערער 1.
18. באשר לעונשו של מערער 1 אזכיר את הכלל כפי שנקבע ע"י הנשיאה (כתוארה אז) כב' הש' ד' בייניש:
- "לא פעם נפסק בבית משפט זה כי על ערכאת הערעור להתערב במידה מועטה במידת העונש שפסקה הערכאה הדיונית "והתערבותה בהקשר זה, מצומצמת לנסיבות שבהן הערכאה הדיונית נכשלה בטעות או שהעונש שנגזר על ידה חורג במידה קיצונית מן העונשים המוטלים, בדרך כלל, בנסיבות דומות", ע"פ 3401/11 מחמד שלאעטה נגד מדינת ישראל.
19. נהיגה במהירות של 213.9 קמ"ש בכביש בו המהירות המירבית המותרת היא 90 קמ"ש, הינה נהיגה המצדיקה ענישה הולמת. מערער 1 שנהג במהירות זו, סיכן את עצמו, את חיי חבריו ברכב ואת המשתמשים האחרים בדרך. צדק בית משפט קמא בקביעתו כי "מדובר בהתנהגות בכביש בצורה בריונית מסוכנת וחסרת אחריות, אשר יכולה הייתה להוביל לקיפוח חיי אדם", העונש שהוטל על מערער 1 אינו חורג מרמת הענישה הראויה, ובכלל זה לא נפל פגם בפסיקת עונש של מאסר בפועל או באשר לגובה הקנס-3,000 ש"ח.
20. לאור כל האמור לעיל אני דוחה את ערעורו של מערער 1 על כל חלקיו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 17194-04-12 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

21. באשר למערערים 2 ו-3, מיוחסת להם מעורבות כמסייעים או כמשדלים. אין מחלוקת
לאור קביעותיו של בית משפט קמא שאושרו על ידי כאמור לעיל, כי הם נסעו ברכב
כשהמהירות בו 213.9 קמ"ש לפחות. לגבי חלקם כמסייעים או כמשדלים אין לבית משפט
קמא יתרון על ערכאת הערעור שכן מדובר במסקנה משפטית המוסקת כולה מצפייה
בסרטן ת/8. לאחר שצפיתי באותו סרטון לא מצאתי בו הצדקה מבחינה עובדתית
ומשפטית לביצוע עבירה כל שהיא על ידי מערערים 2 ו-3.
22. אבהיר כבר עתה כי אין דינו של מסייע כדינו של משדל, כך למשל עונשו של מסייע
מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, לעומת עונשו של משדל שיכול להיות זהה לעונשו
של המשדל. לא מצאתי התייחסות להבחנה המהותית ביניהם כבר מנוסחו של כתב
האישום, לפיו סבורה לכאורה המאשימה כי אותה מסכת עובדתית יכולה להחשב גם
כסיוע וגם כשידול ולא כך הדבר.
23. בשל תרומתו המהותית, משדל נחשב כשותף ראשי וכלשון סעיף 30 לחוק העונשין:
"המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה
או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה".
לעומתו המסייע נחשב שותף עקיף וכלשון סעיף 31 לחוק העונשין:
"מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי
לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את
תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת
ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע".
ואפנה להבחנה ביניהם כפי שנקבעה ע"י בית המשפט העליון:
"מסייע...הוא שותף עקיף ומשני: "הוא מסייע ביצירת התנאים לביצוע
העבירה על ידי העבריין העיקרי (או העבריינים העיקריים המבצעים
בצוותא)... תרומתו של המסייע היא חיצונית. אין הוא חלק פנימי של
המשימה העבריינית עצמה. אין הוא היוזם. אין הוא המחליט על הביצוע
ואין הוא שולט על הביצוע. אין הוא אדון לביצוע. הוא מבצע מעשי עזר
הנפרדים מביצוע העבירה על-ידי העבריין העיקרי, ושיש בהם 'כדי לאפשר
את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו'", ע"פ 275/09 עאהד ע'ולמה
נגד מדינת ישראל.
- "כידוע, האחריות של המשדל חמורה מזו של המסייע, והמשדל
נחשב כשותף עקיף-ראשי של העבירה, זאת מאחר שיש לו תרומה
ממשית לביצועה של העבירה (ע"פ 6095/08 סלומון נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 17194-04-12 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

- 1 (לא פורסם, 29.12.2008) בסעיף 8). לכן, העונש על שידול זהה
- 2 לעונשו של המבצע העיקרי, להבדיל מן המסייע שעונשו עולה כדי
- 3 מחצית מהעונש המוטל על המבצע (עניין סלומון, שם; קדמי, בעמ' 379).
- 4 ואולם, רמתו הנדרשת של היסוד הנפשי לשידול גבוהה מזו
- 5 הנדרשת בעבירת הסיוע. השידול מצריך מודעות של המשדל לכוח
- 6 השפעתו על המבצע, אולם בעוד שבעבירת הסיוע יש צורך
- 7 שתתקיים אצל המסייע שאיפה לסייע, אצל המשדל צריכה להתקיים
- 8 שאיפה לביצוע העבירה. בכך קשה יותר הוכחת קיומו של היסוד
- 9 הנפשי אצל המשדל מאשר אצל המסייע "ע"פ 2247/10 שלום ימיני
- 10 נגד מדינת ישראל.
- 11
- 12 24. המערערים לא עשו פעולה אקטיבית כל שהיא במהלך הסרטון שמשכו קצר ביותר כ-4
- 13 דקות. מעשה עזר כל שהוא (לרבות בדרך של מחדל) היכול להיחשב כסיוע לא נעשה על
- 14 ידי מערערים 2 ו-3. ובכלל זה אין בהתנהגותם כדי להוות עידוד. גם באמירות המעטות
- 15 אותן אומרים המערערים, (ראו תמליל ת/4), אין דבר שיכול להגיע לרמה של אמירה
- 16 המביאה להרשעה בפלילים.
- 17
- 18 25. זה השלב להדגיש כי כתב האישום לוקה בחסר בנושא זה, אין בו תאור עובדתי כל שהוא
- 19 המתאר סיוע ותיאור העידוד שהביא לכאורה לשידול הוא כללי מדי, שכן אין שידול
- 20 בדיעבד ואם בתום בנסיעה המהירה, בכניסה לחיפה (דקה 59:2) אומר מערער 2 "אני לא
- 21 מאמין, מנתניה עד חיפה, תשע דקות" ובתגובה צועק מערער 3 "זה הרבה תשע דקות",
- 22 אין בכך כדי להעיד על מה שהתרחש מבחינה עובדתית ובעיקר מבחינת מצבם הנפשי של
- 23 המערערים, בעת ביצוע עבירת המהירות בפועל להבדיל מהתלהבותם בתום הנסיעה.
- 24 לטעמי באמירה "אני לא מאמין" או בתגובת מערער 3 אין מילות עידוד לבצע עבירת
- 25 מהירות ובהתחשב בעובדה כי מדובר במשפט פלילי איני סבור כי יש הצדקה להרשיע
- 26 בפלילים נוסע ברכב, גם אם הוא מתלהב מנהיגתו המהירה של הנהג.
- 27
- 28 26. חשוב להוסיף כי גם במהלך החקירה במשטרה, המערערים לא אוזהרו כלל בקשר לעבירת
- 29 הסיוע ולא נחקרו למעשה חקירה עניינית לגבי עבירות השידול והסיוע.
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

19 יוני 2012

עפ"ת 12-04-17194 ויצמן ואח' נ' מדינת ישראל

סיכום

27. לאור האמור לעיל אני מזכה את מערערים 2 ו-3 מכל אשמה, במידה ושולם הקנס על ידם
יש להשיבו למערערים באמצעות בא כוחם.

28. אני דוחה את ערעור של מערער 1 ומבטל את עכוב ביצוע פסק הדין.

ניתן היום, כ"ט סיון תשע"ב, 19 יוני 2012, במעמד ב"כ המערערים עו"ד אבי אמר, ב"כ המשיבה
עו"ד ענאן ג'אנס ועו"ד אמג'ד שופאני והמערערים בעצמם.

אברהם אליקים

אברהם אליקים, שופט